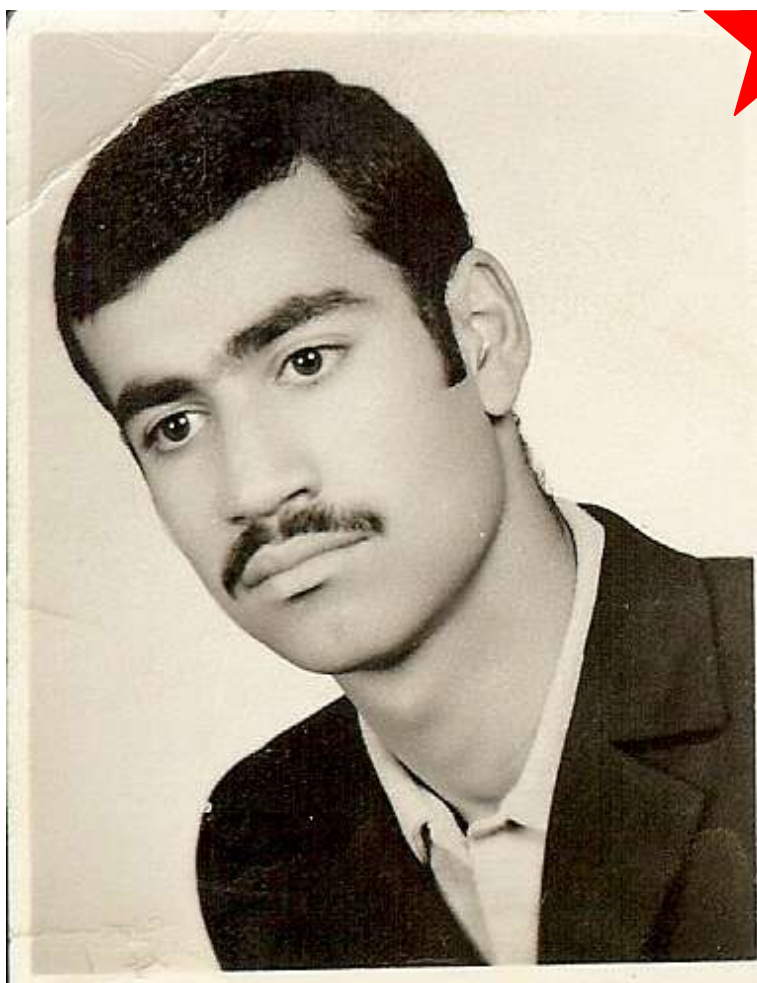

ساسان دانش (عمو حسن)

ساسان دانش در زندان معرف به عمو در ۱۷ فروردین سال ۱۳۳۱ در خانواده ای متوسط در شهرستان بابل متولد شد. پس از دوران تحصیلات ابتدائی در بابل وارد هنرستان صنعتی در رشته برق شد و بعد از پایان تحصیلات همراه با کار برای ادامه تحصیل به امریکا رفت. او که فعالیتها محدود سیاسی را در ایران آغاز کرده بود، در خارج از کشور به جرگه ی فعالین سیاسی پیوست و در سال ۵۷ همزمان با اوج گیری مبارزات مردم علیه رژیم شاه او نیز تلاش برای تشدید فعالیتهای خود در پیوستن به این مبارزات را آغاز کرد. در همین زمان در ارتباط با گروه " اتحاد کمونیستی" که بعدا به " سازمان وحدت کمونیستی" تغییر نام یافت به عنوان عضو گروه، از جمله اولین افرادی بود که قبل از بهمن ۵۷ به ایران اعزام گردید و در مبارزات توده ای مردم در این دوران و درگیریهای مسلحانه روزهای قیام شرکت فعال داشت.

در سال ۵۸ او در کارخانه ای در شیراز به کار مشغول شد و در کلیه فعالیت های کارگری در این شهر از نزدیک شرکت داشت و به ترویج نظرات سازمان می پرداخت. در همان سال او ضمن درگیری عناصر رژیم با آموزشگاه عشایری شیراز بشدت مجروح شد و چندین روز بستری گردید. چندی بعد، در جریان یک اعتصاب کارگری در کارخانه، بعنوان یکی از گردانندگان اعتصاب از کارخانه اخراج شد و اگر چه مدتی بعد به دنبال اعتراضات کارگران به سرکار خود باز گردانده شد، مدت کوتاهی بعد از این بازگشت مجددا اخراج گردید و در کارخانه دیگری بصورت روز مزد بکار پرداخت. در اواخر سال ۵۹ رفیق ساسان که تحت پیگرد شدید ماموران رژیم در شیراز قرار داشت به تهران آمد و به فعالیتهای سازمانی پرداخت و در ۹ اردیبهشت سال ۱۳۶۰ در حین فعالیت تبلیغاتی برای تدارک بزرگداشت روز ۱۱ اردیبهشت در تهران دستگیر شد. و بعد از ۱۵ روز اسارت در کمپته به اوین منتقل گردید. او از اولین روزهای ورود به اوین در حرکت جمعی زندانیان علیه شرایط زندان بطور فعال شرکت کرد و بتدریج به

عنوان یکی از گردانندگان این اعتراضات شناخته شد و به همین دلیل بارها تحت شدیدترین شکنجه ها قرار گرفت.

از بعد از ۳۰ خرداد سال ۶۰ و تغییرات در وضع زندانیها، ماموران رژیم علیرغم اینکه هیچگونه مدرک مهمی علیه وی در دست نداشتند صرفاً به دلیل ایستادگی بر مواضع اش و دفاع از آرمانهایش او را دائماً تحت شدیدترین شکنجه ها قرار میدادند. علیرغم این شکنجه ها اما رژیم موفق نشد در طول ۴ سال اسارت از او کوچکترین اطلاعی در مورد هم‌زمان و سابقه‌ی فعالیت اش بدست آورد. در عین حال او تا آخرین روز حیات خود در برابر دادگاههای فرمایشی در زندان تکرار می کرد که یک کمونیست است. قرار دادن او در یک سلول با افراد خائن با این تصور موهوم که او را "به سر عقل" آوردند نیز با اینکه بارها تکرار شد، ثمری برای رژیم نداشت. سر سختی های رفیق و بی اثر بودن شکنجه های بی سابقه و پی در پی رژیم را وا داشت حکم اعدام او را صادر نماید. این حکم در روز ۳۰ بهمن ۱۳۶۳ اجرا شد.

رفیق ساسان دانش (عمو) به شهادت هم‌زمان و هم‌بندیانش، در طول اسارت خود، موفق شد با رفتاری که از یک انقلابی کمونیست انتظار می رود محبوبیت زیادی در زندان کسب کند. او چه در دوران مبارزه در خارج از زندان و چه در دوران اسارت یک انسان واقعی و یک کمونیست متعهد به آرمانهای خویش باقی ماند.

یادش گرامی و راهش پر رهرو باد.